

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1710

24. Dies Martii. Qui perverse amat cujuslibet naturæ bonum, etiamsi adipiscatur, ipse sit in hoc bono malus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45477

acies mentis obtunditur, & cordis vigor habetur.
 Quid aliud sunt distenta pinguedine corpora, quàm
 animata dolia? Illi quibus protensus est aqualiculus,
 ventre prominulo, enutriti vel in hortulis Epicuri,
 vel in culinis Aristippi, vel in gurgustiiis Afotorum,
 qui tota sensuum colluvione in corporis lenocinia
 proni feruntur, quod possunt nisi de carnibus, & ru-
 ctu, & ingluvie cogitare? vesperi helluando farciunt
 ingestis dapibus stomachum; manè oscitando exha-
 lant crapulam. Hinc mente cum carne impinguata
 animo subsidente, excrescit in amplitudinem, videas-
 que tumidos, & in orbem pinguedine rotundatos, ut
 opimos boves, arcuato ventre, & triplici mento no-
 vos Geryonas, cervice rugatâ. Utere cibo, ut vitæ
 pharmaco: quidquid in edendo est nimium, est to-
 xicum. Primus cibi abusus, primùm infligit animæ
 vulnus. Ingenium subtile reddit esuries; habes in-
 gluvies. Si optes tibi seram senectutem, altè tibi sit
 infixum hoc Vatis monitum:

Parcus vescendo, parcissimus esto bibendo.

24. DIES MARTII.

Qui perverse amat cujuslibet naturæ bo-
 num, etiamsi adipiscatur, ipse fit in hoc
 bono malus. *S. August. lib. de civit 12. cap. 2.*

Neculla **I.** **O**Mnia mundi bona hætenùs
 recensita, quàm debent esse
 mala, cum perversè amata,
 quemlibet reddant malum, nemi-
 nem

nem finunt bonum? Quid in bonis illis est boni, cum sint tempore tam brevia, celeritate tam fugacia, statu tam instabilia? Primò bona omnia mundi sunt caduca, quia cadunt ex alto ad ima, è cœlo ad terram. Sint licet latissimè diffusa regna, plurimis & pagis, & oppidis, & provinciis, & ditionibus opulentis, non sunt tamen nisi micæ, quæ cadunt de mensa divitis, scilicet Dei, ad canes, nempe ad mortales. De mensa illa, de qua dictum: (a) *Ut edatis, & bibatis super mensam meam.* Catuli edunt de micis, quæ cadunt de mensa Dominorum suorum. Quod modum est discrimen inter Imperatorem cum toto fortuna suæ choragio, hic viventem, & Lazarum sedentem ad mensam illam cælestem? Profectò tantum, quantum est inter Dominum, & canem. Quæ igitur hæc est cæcitas, quæ fatuitas, recusare Regias epulas in cælis, ut obtineas micas in terris? ut comedas pomum, perdere Regnum: ut te volutes in sordibus carnis, privari deliciis mentis. Id faciunt, qui ut nanciscantur bona momentanea, amittunt æterna. Quid ergo æstimas illa bona, quæ eò erunt pejora, quò fuerunt majora? mensura calamitatis, est antecedens felicitas.

II. Deinde bona mundi sunt caduca, quia non habent certum, & stabilem hæredem. Nam juxta Juris canones, caduca hæreditas, seu caduca bona sunt, quæ legitimum non habent hæredem. Itaque bona temporalia non solùm adeò sunt caduca, quia cadunt de parentibus ad filios; de filiis ad nepotes; de nepotibus ad posteros, & sic continua quadam successione ad alios; sed etiam quia cadunt sæpè de

(a) *Luce. 22. v. 30.*

domesticis ad extraneos; de civibus ad alienigenas; de amicis ad amicos; de Catholicis ad hæreticos, de hæreticis ad Turcas? Quomodo ergo quæ ad tot diversos, & toties cadunt, non erunt caduca bona? Quæ non erunt caduca si semper cadant ab hæredibus, & cum ipsi hæredes cadant? Quoties evenit, ut dum opulenta & loculenta hæreditas super aliquem cadit, non tantum illum non offerat, sed sua mole conterat: (a) *Super quem ceciderit, conteret eum.* Potius igitur timenda, quàm speranda est lauta hæreditas. Sit licet Regni unius cum metuendum sit, ne tantæ felicitatis mole contritus opprimaris. Qualia sunt ergo illa bona, quæ sunt potius materia metus, quàm spei? Quæ illa felicitas, quæ semper ob timorem casus, est trepida? Quæ ex illis bonis acquisitis securitas, quæ ob pericula nunquam non est sollicita?

III. Deterioris sunt conditionis mundi bona, quàm ipsa vocabula, & nomina. Nomina quippe sex tantum apud Grammaticos obtinent casus: at bona mundi quàm multis etiam dum stant, subjacent casibus. Pluribus obnoxia sunt casibus, quàm fretum inquietum jactatur fluctibus. In hoc tamen concordant, & conveniunt bona mundi cum nominibus, quod etiam illa, (b) *per varios casus, per tot discrimina rerum*, dicere possint, tendimus in unum extremum casum, qui à Latinis dicitur Ablativus. Cum enim hæc bona ad varios varia temporum conversione devoluta ceciderint, tandem ab omnibus auferentur, scilicet de illa mundi summa, & decretoria. Itaque perituræ sunt res hominum quotidie pereuntium: Mortale est omne mortalium bonum. Quicquid est, cui Dominus inscriberis, sit licet
 (a) *Matth. 21. 44.* (b) *Virgil.* apud

apud te, & juxta te, cum sit extra te, non est tuum. Si talia sint mundi bona, adeoque familiaris eorum fugacitas, quid ad illam veluti insolitam stupidi stupemus? quidve ex postulandum, si juxta naturæ suæ conditionem, simul & influant, & effluant? nec apud aliquem sint perpetua, sed pertæsa diuturnioris apud eum moræ, alias sedes quæsiuerint, eadem infidelitate, alio migratura, & nusquam stabiliter hæsuræ, donec prorsus in nihilum abeant? Hoc fuit hæctenus feretrum, quod nunc unum tenuit, nunc excussit, rursumque hoc dimisso, succedentem accipiet, breui rejecturum. Spretis igitur omnibus hæctenus conglobatis, & recensitis bonis, aliud investigandum, cui adhæreas, illis enim nunquam acquiesces, quia id indubitatum:

De re terrenâ, nihil est aliud, nisi pœna.

25. DIES MARTII.

Verbum caro factum est. *Joan. i.*

Unum bonum, Verbum Incarnatum.

I. **E**Cce hîc Verbum omnium verborum, quæ ab ore Divino proferri, quæ à corde humano fingi possunt, antiquitate primum, dignitate summum, ante omnia sæcula à Patre dictum, post quadraginta, & amplius sæcula à Matre factum: quod concepit humilitas; peperit virginitas, æternum infiniti temporis Verbum. Quem posthæc terreat Divinus homo, quem non alliciat humanus Deus? O Anima! eras prius Martha

exam.